

(10/566)Gaziantep Milletvekili Akif Ekici ve 27 milletvekilinin, kaybolan ve kaçırılan çocuklar sorununun araştırılarak alınması gereken önlemlerin belirlenmesi amacıyla Meclis araştırması açılmasına ilişkin önergesi

Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına

Ulu Önder Atatürk'ün de dediği gibi çocuklarımız geleceğimizin teminatıdır. Sağlıklı bir toplum oluşturmak ve bekasını sağlayabilmek için ailelerin çocuklarını güvenli ve özgür bir ortamda, endişelere kapılmadan büyütmesi çok önemlidir. Ancak hemen her gün başka bir ilimizden gelen kayıp çocuk haberleriyle, kayıp çocuk bildirimlerinin çoğunun "kayıp" olarak kalmaya devam etmesiyle aileler çocuklarını evlerine hapsetmek zorunda kalmış ve toplumsal bir korku oluşmaya başlamıştır.

Çocuk kaçırmaya olaylarına son verilmesi için gereken önlemlerin alınması, evlerinden kaçarak kaybolan çocuklarımızın sosyal, kültürel ve ekonomik durumlarının incelenmesi yoluyla nedenlerin saptanması, kayıp çocuklarımızın bir an önce aileleri ile buluşturulması için çalışmalara hız verilmesi ve bu konuda sosyal bir politika oluşturulmasına ışık tutulması amacıyla Anayasanın 98'inci, TBMM İçtüzüğü'nün 104 ve 105. maddeleri uyarınca bir Meclis Araştırması açılması hususunda gereğini saygılarımızla arz ederiz.

1) Akif Ekici	(Gaziantep)
2) Şevket Köse	(Adıyaman)
3) Ferit Mevlüt Aslanoğlu	(Malatya)
4) Ali Arslan	(Muğla)
5) Bilgin Paçarız	(Edirne)
6) Hulusi Güvel	(Adana)
7) Turgut Dibek	(Kırklareli)
8) Selçuk Ayhan	(İzmir)
9) Necla Arat	(İstanbul)
10) Sacid Yıldız	(İstanbul)
11) Canan Arıtman	(İzmir)
12) Gökhan Durgun	(Hatay)
13) Gürol Ergin	(Muğla)
14) Ali Rıza Öztürk	(Mersin)
15) Rasim Çakır	(Denizli)
16) Durdu Özbolat	(Kahramanmaraş)
17) Fevzi Topuz	(Muğla)
18) Ramazan Kerim Özkan	(Burdur)
19) Ali Rıza Ertemür	(Denizli)
20) Ahmet Küçük	(Çanakkale)
21) Mehmet Ali Özpolat	(İstanbul)
22) Mevlüt Coşkun	(Isparta)
23) Ensar Öğüt	(Ardahan)
24) Enis Tütüncü	(Tekirdağ)
25) Ali Koçal	(Zonguldak)
26) Muhammet Rıza Yalçınkaya	(Bartın)
27) Atilla Emek	(Antalya)
28) Bülent Baratalı	(İzmir)

Gerekçe:

Ülkemizde son zamanlarda kayıp çocuk sayısındaki artış endişe verici boyutlara ulaşmıştır. Yazılı ve görsel basınımıza hemen her gün başka bir ilimizden gelen kayıp çocuk haberleri yansımaktadır. Bayramda şeker toplamak için, kitap almak için, arkadaşlarıyla buluşmak için evden çıkan çocuklarımızdan bir daha haber alınamamaktadır. Çocukları kaybolan veya kaçırılan ailelerin yaşadığı dayanılmaz acı toplumun genelinde büyük bir korku ve infial yaratmaktadır. Çocukların organları için ya da uyuşturucu dağıtıcısı, seks kölesi olarak kullanmak için veya hırsızlık, yankesicilik yaptırmak için kaçırıldığına ilişkin yaşanan örnekler bu korkuları iyice körüklemektedir.

Her ne kadar kurumlar arasında "kayıp çocuk" tanımı konusunda bir anlaşma sağlanmamış olmasından dolayı veriler arasında farklılıklar olsa da, kayıp çocuk sayısındaki artış korkunçtur. Örneğin, Başbakanlık İnsan Hakları Başkanlığının 2008 yılında yayınladığı "Kayıp Çocuklar Raporu"na göre, 2007 yılında kayıp bildiri yapılan 7.183 çocuğumuzdan 833'ü bulunamamıştır. 2009 yılı Eylül ayı Emniyet verilerine göre, 2009'un ilk dokuz ayında kayıp çocuk bildiri sayısı 2008'e göre ikiye katlanarak 1.078'e ulaşmıştır. Emniyet Genel Müdürlüğü'nün 27 Ocak 2010 günü açıkladığı verilere göre 700'ü devlet himayesindeki sosyal hizmet kurumlarından olmak üzere kayıp çocuk sayısı 1.661'dir. Bu veri, sadece son 4 ayda 583 çocuğumuzun kaybolduğu anlamına gelmektedir. Üstelik bu rakamlara organize suç örgütlerinin ikna

ederek evinden götürdüğü ve kamu birimlerine bildirilmeyen "kayıt dışı kayıp çocuklar" da dâhil değildir.

Konu ile ilgili bilimsel çalışmalar ve uzman görüşleri incelendiğinde ekonomik nedenlerin kayıp çocuk sorunu ile doğrudan etkili olduğu görülmektedir. Yaşanan ekonomik krizin ardından ailelerde artan şiddetli geçimsizlik, işsizlik, fakirlik ve dayak, Türkiye'de kayıp çocuk sayısını arttırmıştır. Özellikle yasadışı işlerinde kullanmak amacıyla çocuk kaçıran çeteler ve suç örgütleri genelde fakir ailelerin veya parçalanmış ailelerin çocuklarını seçmektedirler.

Telefon dinleme, MOBESE, GPRS gibi ileri teknolojilerin güvenlik güçlerimiz tarafından yaygın olarak kullanılmasına karşın, aileleriyle buluşturulan kayıp çocuk sayısının azlığı "bu çocukları kim, nasıl ve nerede tutuyor?" sorusunun daha yaygın sorulmasına neden olmaktadır. Bulunmaları konusunda Cumhurbaşkanlığı seviyesinde ilgi gösterilmesine ve kolluk kuvvetlerimizin olağanüstü çaba harcamalarına rağmen Kayseri'de kaybolan 3 çocuğumuzdan hâlâ haber alınamaması bu sorunun sadece emniyet birimlerinin çalışmalarıyla çözülemeyeceğinin bir göstergesidir.

Çocuklarını koruyamayan, güvenli ve sağlıklı bir ortamda yetişmelerini sağlayamayan toplumların geleceğinin ciddi bir tehlike altında olduğu göz önünde bulundurulduğunda; kayıp çocuklarımızın bir an önce bulunması, yeni kayıp vakalarının önüne geçilmesi açısından ilgili birimler arasında tam bir iş birliği sağlanması, daha etkili ve hızlı yöntemler belirlenmesi, toplumsal bir bilinç oluşturulması, yeni sosyal politikalar geliştirilmesi zorunluluğu ortaya çıkmaktadır.